

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 449/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., zastúpeného advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, Advokátska kancelária, Námestie sv. Martina 3A, Holíč, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2008 po právoplatnosti nálezů sp. zn. I. ÚS 239/2012 z 11. júla 2012 takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2014 doručená sťažnosť J. J. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, Námestie sv. Martina 3A, Holíč, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania o náhradu škody vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 16/2008 v procesnej pozícii navrhovateľa.

Ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 239/2012 z 11. júla 2012 vyslovil, že základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2008 porušené boli, a okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2008 konal bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a okresný súd zaviazal na náhradu trov konania. Tento nález nadobudol právoplatnosť 17. augusta 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti vyslovuje svoje presvedčenie, že v napadnutom konaní aj naďalej dochádza k zbytočným prietáhom, a uvádza:

„Ku dňu podania tejto sťažnosti mi nebol doručený rozsudok i napriek tomu, že bol rozsudok vyhlásený dňa 21.2.2014, t.j. viac ako 3 mesiace od dňa jeho vyhlásenia, čo je v rozpore s ustanovením § 156 OSP.“

V tejto súvislosti ďalej uvádza, že *„dňa 22.5.2014 som podal sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch predsedkyňi Okresného súdu Bratislava II.“*

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo J. J. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prerokovanie vecí súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/16/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava II, v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/16/2008 sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

3. *J. J. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 000,- Eur, (slovom dvetisíc Eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II. povinný vyplatiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. *Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 284,04 EUR (slovom dvestoosemdesiatštyri EUR štyri centy) advokátke JUDr. Alene Arbetovej, Advokátska kancelária, Nám. sv. Martina 3 A, Holíč, do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

V zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo aby jeho záležitosť bola prejednaná v primeranej lehote.

Medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov, a preto aj vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno ich prípadné porušenie posudzovať v rámci predbežného prerokovania sťažnosti spoločne.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 16/2008.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu alebo rozhodnutím verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ ju doručil ústavnému súdu 12. júna 2014, teda potom, ako okresný súd v napadnutom konaní vyhlásil rozsudok 21. februára 2014. Okresný súd pri vyhlásení rozsudku podľa § 156 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov nesplnil tam uvedenú povinnosť a nedoručil prítomným účastníkom konania rozsudok hneď po pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, a ani následne. Sťažovateľ preto podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá bola okresnému súdu doručená 29. mája 2014. Následne, bez toho aby uplynula lehota na vybavenie sťažnosti predsedníčkou okresného súdu, podal 9. júna 2014 sťažovateľ svoju sťažnosť na poštovú prepravu, ktorou bola doručená ústavnému súdu 12. júna 2014. Ústavný súd si zabezpečil kópiu odpovede predsedníčky okresného súdu z 3. júna 2014, z ktorej vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola vyhodnotená ako dôvodná, a tiež aj to, že vo veci bola zjednaná náprava, pretože písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo 2. júna 2014 odovzdané spisovej kancelárii na expedovanie.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd dospel k záveru, že vyhlásenie rozsudku pred podaním sťažnosti a expedovanie rozsudku v napadnutom konaní pred podaním tejto sťažnosti neumožňuje iný postup ústavného súdu, ako konštatovať zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti sťažovateľa, keďže v čase doručenia sťažnosti okresný súd nielenže odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa vyhlásením konečného rozhodnutia vo veci, ale okresný súd aj uskutočnil všetky do úvahy prichádzajúce úkony, preto ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti už

k pried'ahom dochádzať nemohlo, preto s'ťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí s'ťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi s'ťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júla 2014